

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคสหธรรม

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรคสหธรรม ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ไว้ในทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๕/๒๕๕๐ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๐ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองของพรรคสหธรรม ดังนี้

นโยบายพรรคสหธรรม

พ.ศ. ๒๕๕๐

พรรคสหธรรม จะยึดมั่นในอุดมการณ์ การปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นพระประมุข บริหารราชการแผ่นดินยึดโดยหลักธรรมาภิบาล และใช้หลักธรรม ของทุกศาสนา เพื่อแก้ปัญหาสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง ซึ่งได้แยกรายละเอียดในการกำหนดนโยบายของพรรคไว้ ๑๕ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านการเมืองการปกครองและบริหารราชการแผ่นดิน

(๑) จัดระบบและปฏิรูปการเมืองการปกครองให้เป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แบบอยู่บนพื้นฐานความต้องการและการมีส่วนร่วม ของประชาชนและสอดคล้องกับประเพณีวัฒนธรรมแห่งความเป็นไทย

(๒) ปลุกฝังจิตสำนึก รู้รักสามัคคีของคนในชาติ โดยน้อมนำแนวพระราชดำรัสแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่อง คุณธรรมแห่งความสามัคคี ๔ ประการ เป็นหลักปฏิบัติอย่างเต็มกำลัง

(๓) ปรับปรุงแก้ไข กฎ ระเบียบ และกฎหมาย ในแต่ละหน่วยงานซึ่งจะต้องไม่ขัดแย้งกัน ในทางปฏิบัติ ตลอดทั้งการลดขั้นตอนเพื่อให้บริการประชาชนเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว

(๔) วางมาตรการให้หน่วยงานราชการ บริหารงานบุคลากร โดยวิธีการประชาธิปไตย เพื่อสร้างความเป็นธรรมในระบบการประเมินผล การเข้าสู่ตำแหน่ง การบำเหน็จรางวัลความดีความชอบ ทั้งนี้จะก่อให้เกิดขวัญและกำลังใจให้ข้าราชการได้ทุ่มเทและอุทิศเวลาให้กับการปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(๕) ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารราชการแผ่นดิน เน้นการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างจริงจัง

(๖) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินกิจการเพื่อการเผยแพร่ แลกเปลี่ยน เรียนรู้ ด้านการเมือง การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย แก่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง

(๗) ดำเนินนโยบายการกระจายอำนาจ การปกครอง จากส่วนกลางสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น อย่างมีระบบ ทั้งด้านการมอบอำนาจการบริหาร การจัดสรรงบประมาณสนับสนุน และการเลือกตั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัดจากประชาชนโดยตรง

(๘) จัดเวทีประชาคมระดมความคิด จากบุคลากรทุกภาคส่วน ประชาชนชาวบ้าน ผู้นำท้องถิ่น นักการศาสนา ข้าราชการที่เกษียณอายุและองค์กรพัฒนาเอกชน เพื่อกำหนดกฎระเบียบ แผนงาน โครงการต่าง ๆ ในการบริหารการพัฒนาท้องถิ่น

(๙) ปกป้องคุ้มครองและเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์และพระบรมวงศานุวงศ์ ทุกพระองค์อย่างเข้มแข็ง

๒. นโยบายด้านเศรษฐกิจ

(๑) สนับสนุนการจัดทำแผนชุมชน เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้สอดคล้องผสมผสานไปในทิศทางเดียวกัน และปรับแผนให้เป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์

(๒) มุ่งเน้นการดำเนินระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ โดยใช้หลักธรรม ปุณฺณกัณฺโถให้เกิดความพอเพียงทางใจเป็นเป้าหมายสูงสุด

(๓) ให้การสนับสนุน การกำหนดมาตรฐานผลผลิตทางการเกษตรและผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ภายในประเทศเพื่อการส่งออกที่มีคุณภาพ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการผลิต โดยใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด แต่เกิดประโยชน์สูงสุด

(๕) พัฒนาระบบการบริหารองค์กรรัฐวิสาหกิจให้เข้มแข็ง โดยสนับสนุนส่งเสริม ให้ประชาชน ถือหุ้นอย่างกว้างขวาง

(๖) กระจายความเจริญและสนับสนุนการสร้างงานสู่ชนบท เพื่อผ่อนคลายความแออัด ในเมืองหลวง โดยการจัดโซนเขตอุตสาหกรรมพิเศษ การส่งชิ้นงานให้ประชาชนทำถึงบ้าน การสร้าง เครือข่ายตลาดสินค้าชุมชนอย่างเป็นระบบ (One product one network หรือ OPON)

(๓) ปรับปรุงระบบการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ให้มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม ป้องกันการหลบเลี่ยงภาษี โดยวางมาตรการให้ผู้ซื้อสินค้าต้องมีใบกำกับภาษีทุกครั้งเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อขอตรวจสอบ หากไม่สามารถนำมาแสดงได้ อาจมีโทษฐานมิได้ยื่นสำเนาใบกำกับภาษีไว้ในครอบครอง

(๔) ยกกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนในระดับ “อยู่ดีมีสุข ทุกครัวเรือน” ภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๕) ให้มีคณะทำงานด้านการเงิน การคลัง ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรด้านองค์กรการเงิน ทุกภาคส่วน เพื่อความเป็นเอกภาพในการประเมินทิศทางและเสนอแนะการแก้ไขปัญหาการเงิน การคลังของประเทศ

(๑๐) ร่วมมือกับต่างประเทศด้านเศรษฐกิจและการลงทุน โดยยึดหลักเสียเปรียบน้อยที่สุด

(๑๑) สนับสนุนกิจการสหกรณ์และองค์กรการเงินชุมชนให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โดยจัดตั้งกระทรวงสหกรณ์และองค์กรการเงินชุมชนเป็นเอกเทศ เพื่อดูแล แนะนำ เชื่อมโยงกิจการ และแลกเปลี่ยนสินค้าให้เกื้อกูลด้วยกันโดยปลูกจิตสำนึกความเป็นไทยในการแข่งขันกับสินค้าต่างชาติ

๑. นโยบายด้านสังคมและประเพณีวัฒนธรรม

(๑) จัดสรรงบประมาณ สนับสนุนโครงการด้านศาสนา ศึกษาและฝึกการปฏิบัติธรรม ของทุกศาสนา ตามหลักการวิถีธรรมนำชีวิต เสริมสร้างเศรษฐกิจแบบพอเพียงอย่างเต็มกำลังและให้ถือเป็นโครงการเน้นหนักอันดับหนึ่ง

(๒) ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพของประชาชนให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จัดที่อยู่อาศัยแก่ผู้มีรายได้น้อยอย่างเร่งด่วน ตลอดจนให้การส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็ก สตรี และผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

(๓) ตำรวจ ตรวจสอบ เด็กกำพร้า คนชรา และผู้พิการ ที่ขาดการดูแลเพื่อให้การสงเคราะห์ เพื่อให้หลุดพ้นจากความทุกข์ยากเดือดร้อน จนอยู่ในระดับอยู่ดีมีสุข

(๔) จัดให้มีสื่อท้องถิ่น เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนอย่างทั่วถึง

(๕) สนับสนุนโครงการ กิจกรรมการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและภารกิจขององค์กรอิสระต่าง ๆ เพื่อประชาชนจะได้เข้าใจ เข้าถึงในการขอความช่วยเหลือจากองค์กรนั้น ๆ อย่างกว้างขวาง

(๖) ป้องกันและแก้ไขเหตุแห่งความไม่เป็นธรรมในสังคมทุกระดับ โดยหน่วยงาน หรือ องค์กรที่เกี่ยวข้องจะต้องถือเป็นการกิจสำคัญที่จะต้องติดตามแก้ไขอย่างเกะกะติดและต่อเนื่อง จนบรรลุผลสำเร็จ

(๙) ปลูกฝังจิตสำนึกและอุดมการณ์ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขแก่ประชาชนอย่างทั่วถึงเพื่อพัฒนาการเมืองสู่ความเป็นธรรมาภิบาล

(๙) ส่งเสริมให้ศาสนาทุกศาสนาดำเนินการเผยแพร่อบรมสั่งสอนศาสนิกชน ให้ถูกต้องตามหลักการแก่นแท้ของแต่ละศาสนาอย่างแท้จริงเพื่อให้ศาสนาเป็นที่เลื่อมใสของประชาชน

(๙) ปลูกฝังทัศนคติค่านิยม “สำนึกไทย” เพื่อสกัดกั้นอารยธรรมต่างชาติเข้าครอบงำ

(๑๐) ป้องกันและปราบปรามการเสพติด การค้ายาเสพติดทุกชนิด อย่างเข้มข้น จริงจัง เพื่อเป้าหมายประเทศไทยปลอดยาเสพติด

๔. นโยบายด้านการเกษตรและสิ่งแวดล้อม

(๑) ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวพระราชดำริ ในครอบครัวเกษตรกรขนาดเล็ก เพื่อให้เกิดความพอเพียงแก่การครองชีพในระดับอยู่ดีมีสุข

(๒) ส่งเสริมการเกษตรครบวงจร ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อจำหน่ายและการแปรรูป เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มตลอดจนการเชื่อมโยงการตลาดอย่างเป็นระบบ

(๓) สร้างเอกลักษณ์ให้ประเทศไทย เป็นประเทศเกษตรปลอดสารพิษโดยวางมาตรการห้ามนำเข้าเคมีเกษตรประเภทมีพิษอันตรายทุกชนิด ส่งเสริมการใช้สารสกัดธรรมชาติในการป้องกันกำจัด ศัตรูพืชทดแทนยาเคมีและใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพเป็นหลัก

(๔) ประกันความเสียหายด้านผลผลิตการเกษตร สำหรับเกษตรกรที่ปรับเปลี่ยน จากการทำการเกษตรโดยใช้สารเคมี มาเป็นการเกษตรอินทรีย์หรือการเกษตรปลอดสารพิษ ในระยะเริ่มต้นของการปรับเปลี่ยน เนื่องจากโรคแมลงศัตรูพืชอาจคือต่อสารสกัดธรรมชาติ จนกว่าจะเข้าสู่สภาวะสมดุล

(๕) สนับสนุนงบประมาณเพื่อการทำปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพจากเศษขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแทนการเผาทำลายหรือฝังกลบ อันจะส่งผลให้เกิดการจ้างงาน สภาพแวดล้อมดีขึ้น ดินอุดมสมบูรณ์ด้วยอินทรีย์วัตถุ

(๖) ส่งเสริมการปลูกพืชน้ำมัน เพื่อเป็นแหล่งพลังงานทดแทนของประเทศในทุกพื้นที่ที่มีศักยภาพ เช่น ให้ทุนสงเคราะห์การปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่นาแบบยกร่อง เป็นต้น

(๗) จัดวางระบบส่งเสริมการเกษตรให้เป็นสัดส่วน ตามศักยภาพความเหมาะสม ทั้งสภาพพื้นที่และตัวเกษตรกร เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างทั่วถึง

(๘) สนับสนุนให้กิจการสหกรณ์มีความเข้มแข็ง เพื่อดำเนินธุรกิจแข่งขันกับต่างชาติ โดยปลูกฝังค่านิยมให้สมาชิกใช้สินค้าไทยภายใต้ระบบสหกรณ์ และให้ซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากันระหว่างสหกรณ์ด้วยกันเพื่อเป็นการกระจายและรักษาระดับราคาสินค้า

(๙) จัดระบบชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง พื้นที่ในเขตชลประทานใด ปล่อยให้ว่างเปล่าไม่ใช่ประโยชน์ หากเป็นพื้นที่เอกชนให้เวนคืนแล้ว จัดรูปที่ดินแบ่งสรรให้เกษตรกรผู้ยากจนใช้ประโยชน์

(๑๐) สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาการเกษตรในด้านการเพิ่มผลผลิต และลดต้นทุน แต่ต้องไม่เกิดผลเสียต่อสุขภาพของมนุษย์

(๑๑) ส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์น้ำที่มีมูลค่าสูง ตามศักยภาพและความเหมาะสม อยู่บนพื้นฐานของการไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

(๑๒) ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติให้ใสสะอาดปราศจากมลพิษ

(๑๓) หดขยี้การโค่นไม้ทำลายป่า ทั้งป่าบก ป่าชายเลน พร้อมทั้งการฟื้นฟูให้มีสภาพอุดมสมบูรณ์ให้เป็นแหล่งพักพิง อาศัย และเพาะพันธุ์ของสัตว์บก สัตว์น้ำ ตลอดจน

(๑๔) จะแก้ไขปัญหาเรื่องที่ดินทำกิน ทั้งด้านการจัดสรรและการให้เอกสารสิทธิอย่างทั่วถึง

(๑๕) สนับสนุนให้กองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร ได้ดำเนินกิจกรรมให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟู ฯ

๕. นโยบายด้านอุตสาหกรรม

(๑) สนับสนุนและให้การคุ้มครองผลผลิตที่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ

(๒) ปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยคนไทย

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้หน่วยงานของรัฐและผู้ที่มีจิตความสามารถด้านต่าง ๆ ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนามาตรฐานอุตสาหกรรมและผลผลิตด้านอุตสาหกรรม

(๔) ส่งเสริมอุตสาหกรรมการส่งออกขนาดกลางและขนาดย่อม ตลอดจนอุตสาหกรรมภายในครัวเรือนของชุมชนให้เป็นรูปธรรม และเน้นการส่งชิ้นงานไปทำที่บ้าน

(๕) เร่งรัดการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและความจำเป็นขั้นพื้นฐาน ตลอดจนสาธารณูปโภคให้พอเพียง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาอุตสาหกรรมภายในประเทศ และการร่วมลงทุนกับต่างประเทศ

(๖) สนับสนุนให้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์และนักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการค้นคว้าพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของผลผลิตอุตสาหกรรมของประเทศ

(๗) ควบคุมมลภาวะที่เกิดจากโรงงานอุตสาหกรรมอย่างเข้มงวด เพื่อรักษาไว้ซึ่งสภาพสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติที่ดีตามมาตรฐานสากล

(๘) ให้การสนับสนุนและคุ้มครองอย่างเต็มรูปแบบกับโรงงานอุตสาหกรรมของคนไทย ทั้งโรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อที่จะเป็นหลักของระบบอุตสาหกรรมของชาติ ในเชิงการผลิตเพื่อการตลาดทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

(๙) ให้การสนับสนุนในการลงทุนร่วมกันกับบริษัทต่างชาติ และโรงงานอุตสาหกรรมทุกชนิดในรูปแบบของการถ่ายทอดเทคโนโลยีที่มีฐานการผลิตอยู่ในประเทศไทย

(๑๐) ออกมาตรการให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของโดยเป็นผู้ถือหุ้นกับบริษัท และโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของชาติ เพื่อเปิดโอกาสสนับสนุนให้ผลผลิตของอุตสาหกรรมดังกล่าวได้มีส่วนในการนำกลับมาขายให้กับหน่วยงานของรัฐและประชาชนไทย รวมถึงการพัฒนาและวิจัยร่วมกันต่อไป

(๑๑) ส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการเกษตรอย่างเต็มรูปแบบและต่อเนื่อง

๖. นโยบายด้านการศึกษา

(๑) ส่งเสริมการเรียนรู้ควบคู่คุณธรรมโดยเน้นการฝึกปฏิบัติธรรมในโรงเรียน

(๒) มุ่งเน้นการเรียน การสอน ด้านการฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการประกอบอาชีพ เช่น การเรียนภาษาต่างประเทศ ให้รวมคาบวิชาไปเรียนภาคเรียนละ ๑ ครั้ง ๆ ละ ๓๐ วัน ติดต่อกัน โดยเน้นการฝึกพูดเป็นหลัก เป็นต้น

(๓) ส่งเสริมการศึกษาฟรีถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย รัฐสนับสนุนอุปกรณ์การเรียน การสอน ให้แก่สถานศึกษาอย่างเพียงพอ มีมาตรการห้ามสถานศึกษาเรียกรับบริจาคอุปกรณ์การศึกษาจากผู้ปกครองนักเรียน โดยเด็ดขาด

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนรักการเรียนและการศึกษาหาความรู้ตลอดเวลา

(๕) ออกมาตรการจูงใจให้ครู อาจารย์ มีการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และคุณภาพ

(๖) สนับสนุนการทำกิจกรรมร่วมกันของสถานศึกษา เพื่อให้นักเรียน นักศึกษาเกิดความรู้รักสามัคคี เพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง ทะเลาะวิวาท

(๗) สนับสนุนให้มีการผลิตบุคลากรในสาขาที่ขาดแคลนป้อนตลาดแรงงานให้เพียงพอ

๙. นโยบายการป้องกันประเทศและความมั่นคง

(๑) ให้กองทัพมีบทบาทในการพัฒนามากขึ้น โดยร่วมมือเสริมสร้างความมั่นคงของชาติ ทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เช่น ใช้นักวิชาการและเครื่องจักรกลของกองทัพไปช่วยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแทนการจ้างเหมา ใช้นานพาทหารช่วยกระจายสินค้าให้เกษตรกร เป็นต้น

(๒) กองทัพจะหลีกเลี่ยงการปะทะกันด้วยกำลัง จะเน้นหนักด้านการเจรจาทำความเข้าใจมากกว่าการเอาชนะกันด้วยสงคราม

(๓) กองกำลังภายในประเทศทุกประเภท หมู่เหล่า ตำรวจ ทหาร อาสาสมัครจะปฏิบัติงานรักษาความสงบร่วมกันได้ โดยไม่มีข้อขัดแย้งทางกฎหมายซึ่งจะได้รับการแก้ไขให้สอดคล้อง

(๔) การสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการ ทหาร ตำรวจ และข้าราชการพลเรือน จะต้องเข้มงวด กัดกรอง ให้ได้คนดีมีคุณธรรม และเมื่อได้รับการบรรจุเข้าสู่ตำแหน่งแล้วจะต้องได้รับการอบรมเติมเต็มเป็นเนืองนิตย์

(๕) ลดอัตราตำแหน่งทหาร ตำรวจ ในระดับสูง เพื่อจัดสรรงบประมาณไปเพิ่มในตำแหน่งระดับล่าง

(๖) ลดการจัดซื้ออาวุธยุทโธปกรณ์ เพื่อจัดสรรงบประมาณไปแก้ปัญหาค่าครองชีพของประชาชนให้มากขึ้น

(๗) เพิ่มสวัสดิการ แก่ทหาร ตำรวจ ในระดับล่างให้เพียงพอ

๑๐. นโยบายด้านการต่างประเทศ

(๑) ดำเนินนโยบายอย่างเป็นอิสระโดยยึดหลักการของผลประโยชน์ และความมั่นคงของชาติเป็นสำคัญ

(๒) กระชับความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศทุก ๆ ประเทศโดยไม่เลือกการปกครองในลัทธิที่แตกต่างกัน และให้ความสำคัญในด้านการทูตอย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) ร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ

(๔) ทบทวนและปรับปรุงสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่ประเทศไทยเสียเปรียบให้ดีขึ้นอย่างสมบูรณ์แบบ

(๕) สนับสนุนการส่งเสริมให้สถานทูตไทยที่ประจำอยู่ในประเทศต่าง ๆ เป็นองค์กรของประเทศที่จะต้องขยายงานด้านการเผยแพร่วัฒนธรรมไทย การท่องเที่ยว การค้าขาย การส่งออก และการจัดหางาน อย่างมีประสิทธิภาพ

(๖) ได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศให้น้อยที่สุด โดยปราศจากเงื่อนไขที่จะทำให้ลายประโยชน์และความมั่นคง ตลอดจนการแทรกแซงกิจการภายในทั้งปวงของชาติ

(๗) เน้นเพิ่มนโยบายทางการทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศให้รายงานและเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางการเมือง การค้าขาย ตลาดแรงงาน สังคมและวัฒนธรรมให้มากที่สุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ในการดำเนินการต่าง ๆ และเพื่อความมั่นคงของประเทศในด้านการปฏิบัติการทางการทูต

(๘) กำชับให้สถานทูตที่ประจำอยู่ในต่างประเทศดูแลช่วยเหลือคุ้มครอง และบริการคนไทยที่ไปอาศัยหรือไปดำเนินธุรกิจอยู่ในประเทศนั้น ๆ อย่างเป็นรูปแบบ

(๙) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนนักศึกษา ศิลปะและวัฒนธรรมผ่านสถานทูตไทย หรือสถาบันศูนย์ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติในต่างประเทศ

(๑๐) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนทางด้านวิชาการทหาร ผ่านผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารเพื่อความมั่นคงของประเทศ

(๑๑) สนับสนุนให้มีการตั้งองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อประสานกับตำรวจสากลในกรณีผู้ก่อการร้ายข้ามชาติ และการติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีเข้ามาแฝงตัวภายในประเทศ หรือการหลบหนีออกนอกประเทศ

๕. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(๑) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยเน้นให้อาจารย์จากสถาบันการศึกษาจากส่วนงานราชการต่าง ๆ ตลอดจนนักวิชาการจากภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา เพื่อประโยชน์ในเชิงอุตสาหกรรม เกษตรกรรม พาณิชยกรรม การบริหาร และคุณภาพชีวิตของประชาชน และการส่งออก

(๒) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีกับนานาประเทศ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อก่อให้เกิดความคิดริเริ่มและเพื่อให้เทคโนโลยีเหล่านั้นมีคุณภาพและพอเพียงที่จะพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจของชาติต่อไป

(๓) ให้นำเทคโนโลยีของการใช้พลังงานจากธรรมชาติต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วมาประยุกต์ใช้ในเชิงอุตสาหกรรมการเกษตรและการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพเพื่อประโยชน์โดยรวมของประชาชน

(๔) สนับสนุนให้หน่วยงานเอกชนสามารถนำเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่คิดค้นโดยคนไทย มาประยุกต์เพื่อผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาดทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(๕) สนับสนุนให้มีการลงทุนวิจัยและพัฒนา ร่วมกับต่างประเทศ เพื่อนำเทคโนโลยีใหม่ มาประยุกต์ใช้กับอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมเกษตรภายในประเทศ

๑๐. นโยบายด้านแรงงานและสวัสดิการสังคม

(๑) แก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ประกาศ และคำสั่งที่ไม่เป็นธรรมที่เกี่ยวกับแรงงาน และสาขา อาชีพต่าง ๆ ให้ถูกต้องและเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

(๒) ขยายการว่าจ้างงานทั้งภาครัฐและเอกชนให้มากขึ้นและให้มีองค์กรของรัฐมาดำเนินการ ควบคุมและดูแลการว่าจ้างอย่างใกล้ชิด เพื่อจัดการทุจริตแรงงานที่ไม่เป็นธรรมให้หมดสิ้นไป

(๓) เพิ่มความมั่นคงในการทำงานและหลักประกันในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงาน ทั้งที่ทำงาน ในประเทศและต่างประเทศ โดยมีองค์กรของระบบการประกันสังคมมาเป็นผู้รองรับในกรณีตกงาน เจ็บป่วย ลาคลอด และอื่น ๆ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งสหภาพแรงงาน กลุ่ม สมาคม และชมรมต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและความมั่นคงของชาติ

(๕) สนับสนุนและส่งเสริมระบบแรงงานสัมพันธ์ การคุ้มครองแรงงาน และมาตรการความปลอดภัยในการทำงานทั้งแบบทวิภาคีและไตรภาคี ให้นายจ้างและลูกจ้างมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน

(๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานแก่ประชาชน เกษตรกร ตลอดจนปกป้องสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้ของประชาชนทุกสาขาอาชีพ

(๗) จัดตั้งศูนย์สารสนเทศและสวัสดิการให้เป็นศูนย์กลางข้อมูลในการจัดหางาน โดยรัฐบาลและการ จัดทำทะเบียนผู้ใช้แรงงาน การจัดเก็บภาษีให้ถูกต้อง การเดินทางไปทำงานในต่างประเทศ การให้ สวัสดิการแรงงานต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแก่ผู้ใช้แรงงาน

(๘) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมายเพื่อให้มีกองทุนบำนาญแห่งชาติสำหรับผู้ที่ใช้แรงงาน ทุกสาขาอาชีพเพื่อเป็นหลักและประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตภายหลังจากการเกษียณอายุ

(๙) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนเพื่อสวัสดิการแรงงานและสังคม แห่งชาติ และเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้แรงงานสูงสุด

(๑๐) ส่งเสริมและปรับปรุงกฎหมาย เพื่อให้มีกองทุนการประกันสุขภาพแห่งชาติ ทั้งผู้ใช้ แรงงานครอบครัว ผู้ว่าจ้างรวมจนกระทั่งคนพิการและผู้ด้อยโอกาสทางสังคม

(๑๑) จัดให้มีกองทุนหรือแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำสำหรับแรงงานที่จะไปทำงานในต่างประเทศอย่างเพียงพอและทั่วถึง โดยใช้มาตรการหักคืนเงินกู้ยืม ณ ที่จ่ายเป็นรายเดือน

๑๑. นโยบายด้านสตรี เด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคม

(๑) ปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย เพื่อส่งเสริมให้หญิงและชายมีสิทธิเท่าเทียมกันและขจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี เพื่อให้สตรีมีสิทธิและเสรีภาพโดยสมบูรณ์ ในการพัฒนาประเทศทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

(๒) จัดหางานที่เหมาะสมและสงวนลิขสิทธิ์ของงานบางประเภทสำหรับสตรี เพื่อเปิดโอกาสให้สตรีมีโอกาสหางานทำได้มากขึ้น

(๓) คุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เยาวชนและผู้ด้อยโอกาสในสังคมให้มีความเป็นอยู่ในสังคมอย่างเป็นธรรมและมีอาชีพที่เหมาะสม

(๔) ให้การคุ้มครองการใช้แรงงานเด็กอย่างเข้มงวดโดยการใช้แรงงาน จะต้องได้รับการยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้อยู่ในความดูแลของหน่วยงานของรัฐ และไม่ใช้แรงงานเด็กไปในทางที่ผิดและเกินกว่าเวลาที่กฎหมายระบุไว้

(๕) ออกกฎหมายลงโทษ บิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ทำทารุณกรรมและไม่เอาใจใส่ในการเลี้ยงดูบุตรหรือเด็กที่อยู่ในอุปการะ

(๖) ให้การสนับสนุน บิดามารดา หรือผู้ปกครองในการช่วยเหลือทางการเงินในกรณีที่มีภาระเรื่องบุตรอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในกรณีที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานรัฐบาลจะต้องสนับสนุนให้เด็กไทยทุกคนมีความเป็นอยู่ที่ดีและมีโอกาสเข้าเรียนในโรงเรียน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

(๗) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐ เพื่อที่จะดูแลเด็กอนาถาที่ถูกบิดามารดาทอดทิ้ง ให้มีโอกาสได้อยู่ในสภาพที่ดีที่ทางรัฐบาลจะสามารถจัดสรรหามาได้อย่างเต็มความสามารถ

(๘) สนับสนุนให้มีองค์กรของรัฐ เพื่อที่จะดูแลและให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคม เช่น ผู้ที่ทุพพลภาพ ผู้ที่เกิดมาไม่สมประกอบและไม่สมประกอบอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุให้มีความเป็นอยู่ที่ดี

(๙) จัดระเบียบเรื่องความเป็นอยู่ของนักโทษให้ดีขึ้น และส่งเสริมให้นักโทษได้รับความรู้ในสาขาอาชีพมีงานบางอย่างที่สามารถทำได้ในระหว่างจองจำ

๑๒. นโยบายด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- (๑) กำหนดแผนการใช้และพิทักษ์ทรัพยากรที่มีคุณค่าของชาติอย่างประหยัดและคุ้มค่าที่สุด
- (๒) ให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับความสำคัญ และคุณค่าของระบบนิเวศน์ รวมทั้งทรัพยากรของชาติแก่ประชาชนอย่างกว้างขวาง
- (๓) เร่งรัดและป้องกันการแก้ปัญหามลภาวะและสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต
- (๔) ฟื้นฟูความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศน์และทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปอย่างมาก ให้กลับคืนสู่สภาพเดิม และอนุรักษ์ปรับปรุงสภาพแวดล้อมของธรรมชาติให้คงไว้อย่างเป็นธรรมชาติ
- (๕) พัฒนาการใช้พลังงานจากธรรมชาติและทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยไม่เกิดผลเสียต่อสภาพแวดล้อมและมุ่งพึ่งตนเองในด้านการนำเข้าพลังงานหลักจากต่างประเทศ และให้เก็บพลังงานที่มีอยู่ภายในประเทศเป็นพลังงานสำรอง
- (๖) การมีส่วนร่วมขององค์กรชุมชนในการจัดการทรัพยากรดิน น้ำ ป่า

๑๓. นโยบายด้านสาธารณสุข

- (๑) สนับสนุนและส่งเสริมการให้บริการด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขปโภค อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง
- (๒) เพิ่มมาตรการควบคุมการโฆษณาสินค้าบางประเภทที่ให้โทษต่อสุขภาพและร่างกายของประชาชน
- (๓) สนับสนุนให้ออนามัยตำบล อำเภอ และโรงพยาบาลทุกจังหวัดให้มีการบริการที่ดีและทั่วถึง ส่งเสริมการออกกำลังกาย เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง เป็นภูมิคุ้มกันความเจ็บไข้ได้ป่วย
- (๔) ปรับโครงสร้างการให้บริการของด้านบริการต่าง ๆ ของสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การรักษาโรคต่าง ๆ โดยผ่านข้อมูลทางคอมพิวเตอร์ การสำรองยานิตต่าง ๆ ไว้ที่ศูนย์ของจังหวัด เป็นต้น
- (๕) ควบคุมการคิดค่ารักษาพยาบาลของโรงพยาบาลต่าง ๆ ให้มีความเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น โดยผ่านระบบการประกันสุขภาพ ภายใต้การควบคุมของรัฐบาล
- (๖) เพิ่มมาตรการให้บริการของโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และจัดให้มีแพทย์และพยาบาลเพียงพอกับโรงพยาบาลของรัฐทุกแห่งในต่างจังหวัด

(๓) เน้นเวชศาสตร์ป้องกันมากกว่าการรักษา โดยวิธีธรรมชาติบำบัด การแพทย์ทางเลือก ผสมผสานกับการแพทย์แผนปัจจุบัน

๑๔. นโยบายด้านการสื่อสารและคมนาคม

(๑) ป้องกันระบบผูกขาดจากบริษัทเอกชนและสนับสนุนให้มีการค้าเสรี

(๒) ยกเลิกสัมปทานที่เอาเปรียบประชาชน หรือผ่อนปรนลงมาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ในการบริการประชาชน

(๓) ให้มีการจัดสรรแถบคลื่นวิทยุซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุดโดยรวม

(๔) ให้เพิ่มมาตรการแก่บริษัทหรือองค์กรต่าง ๆ ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงานของรัฐ ในการเป็นเจ้าของแถบคลื่นความถี่วิทยุหรือสัมปทานอื่น ๆ โดยจะต้องมีโรงงานผลิตชิ้นส่วน และประกอบภายในประเทศ

(๕) จัดระบบการคมนาคมทั่วประเทศให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นหนึ่งเดียว การขนส่งสินค้าให้ใช้เส้นทางที่ประหยัด เช่น การขนส่งทางน้ำ ทางรถไฟ โดยใช้พลังงานทดแทน ไบโอดีเซล

(๖) ป้องกันการลงทุนทั้งในด้านการสื่อสารและคมนาคมที่ซ้ำซ้อน

(๗) วางมาตรการจัดระบบจราจรในเมืองใหญ่ที่มีประสิทธิภาพ โดยบริการขนส่งมวลชนที่จูงใจ ถิ่นพื้นผิวจราจรให้คนส่วนใหญ่โดยเป็นธรรม

(๘) จัดระบบการจราจรทุกจังหวัดรวมถึงการขนส่งมวลชนทุกรูปแบบให้เป็นระเบียบและเป็นรูปธรรม เพื่อลดมลภาวะและการสูญเสียพลังงาน อุบัติเหตุ เวลาและอื่น ๆ

(๙) ลงโทษผู้ฝ่าฝืนกฎจราจรที่ทำให้การจราจรติดขัด รวมทั้งการใช้เส้นทางการบรรทุก น้ำหนักที่มีผลต่อสาธารณูปโภคของรัฐอย่างเป็นรูปธรรม

(๑๐) จัดตั้งสถานีรถไฟปลายทางกรุงเทพ ฯ ณ เขตชานเมืองโดยไม่ต้องให้รถไฟ เข้าจอด ที่สถานีหัวลำโพง และจัดขบวนรถไฟสายสั้นวิ่งระหว่างสถานีชานเมืองกับสถานีหัวลำโพงเพื่อขนส่ง ผู้โดยสารภายในเขตกรุงเทพ ฯ

๑๕. นโยบายด้านการกีฬาและการท่องเที่ยว

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน โดยการสร้างสถานที่ฝึก สถานที่แข่งขัน และสถานที่พักผ่อนสาธารณะให้พอเพียงโดยเฉพาะในเมืองใหญ่

(๒) ส่งเสริมให้ทุกจังหวัดมีสโมสรหรือสมาคมกีฬาของจังหวัดและอำเภอ เพื่อให้ประชาชนทุกหมู่เหล่ามีโอกาสได้เป็นสมาชิกเพื่อฝึกซ้อมหรือเล่นกีฬาตามที่ตนชอบ

(๓) สนับสนุนและส่งเสริมให้เอกชนมีสโมสรการกีฬาของตนเอง เพื่อให้องค์กรเหล่านั้นมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักและสามารถพัฒนาให้เป็นสโมสรระดับชาติได้

(๔) ส่งเสริมให้มีสนามเด็กเล่นและสนามกีฬาหมู่บ้านที่มีผู้คนอาศัยอยู่ตามจำนวนที่ระบุไว้ในกฎหมาย

(๕) ส่งเสริมให้มีสวนสาธารณะทุกแห่งที่มีผู้คนอาศัยอยู่หนาแน่นเพื่อเป็นปอดของธรรมชาติ

(๖) ส่งเสริมการกีฬาและนักกีฬาของชาติให้มีขวัญกำลังใจและความสามารถอย่างแท้จริงเพื่อบุคคลเหล่านั้นจะได้สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติต่อไป

(๗) ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เชิงเกษตร และเชิงวัฒนธรรม ตลอดจนโฮมสเตย์ ล่องสแคว์ ให้เป็นที่นิยมและแพร่หลาย

ข้อบังคับพรรคสหธรรม

พ.ศ. ๒๕๕๐

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้ เรียกว่า “ข้อบังคับพรรคสหธรรม พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมืองจากนายทะเบียนพรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้เรียกว่า “พรรคสหธรรม” โดยเรียกย่อ ๆ ว่า “สร.” เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “SAHA DHARMMMA PARTY” ชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “SD.”

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคสหธรรม ความหมาย และตรา

(๑) พรรคสหธรรม ใช้เครื่องหมายดังปรากฏตามภาพ

ความหมายแห่งสัญลักษณ์เครื่องหมายพรรค

พรรคสหธรรม หมายถึง พรรคการเมืองที่มุ่งเน้นการใช้หลักธรรมของทุกศาสนาเพื่อพัฒนาการเมือง โดยเน้นให้นักการเมืองมี “คุณธรรมและจริยธรรม”

(๒) เครื่องหมายประจำพรรค รูปคัมภีร์วางอยู่บนพานตั้งบนลูกโลกรองรับด้วยรวงข้าวสีทอง โดยมีอักษรชื่อพรรคกำกับและรองรับด้วยเกลียวเชือก

ลูกโลก หมายถึง ที่อยู่อาศัยของมวลมนุษยชาติ สัตว์และสรรพสิ่ง

รูปคัมภีร์ วางอยู่บนพานตั้งบนลูกโลก หมายถึง หลักธรรมคำสอนของพระศาสดาหรือธรรมะอันเป็นสิ่งสูงสุด สถิตเหนือโลก เหนือชีวิต

รูปแสงสว่าง หมายถึง แสงสว่างแห่งธรรมะของทุกศาสนา

รูปภาพรวงข้าวสีทอง หมายถึง เศรษฐกิจแบบพอเพียง

อักษรชื่อพรรคกำกับภายในกรอบเกลียวเชือก หมายถึงความสามัคคีกันของทุกศาสนา

รวมกันแล้ว หมายถึง การที่สังคมมนุษย์จะดำรงอยู่ได้อย่างสันติสุข จะต้องอาศัยหลักธรรมของศาสนาที่ยึดเหนี่ยว ชำระจิตใจ ควบคู่ไปกับความสามัคคีกันของทุกศาสนาและการพัฒนาตามแนวเศรษฐกิจแบบพอเพียง จะทำให้ทั้งโลกเกิดความสมดุล สมบูรณ์พูนสุข โดยเท่าเทียมกัน

สีประจำพรรคคือ สีขาว หมายถึง ศาสนา หรือหลักธรรม

คำขวัญของพรรคการเมือง คือ เทิดธรรมนำชีวิต เทิดแนวเศรษฐกิจแบบพอเพียง

(๓) ตรายางเครื่องหมายสำหรับประทับรับรองเอกสารของพรรค เป็นเครื่องหมายในลักษณะเดียวกันตาม (๑) แต่ใช้สีเดียวล้วน ๆ

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่ตั้งอยู่เลขที่ ๔/๑๐๗ ถนนศักดิ์เดช ตำบลตลาดเหนือ อำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต ๘๓๐๐๐๐ โทร. ๐๘๑-๐๕๑๓๓๕๕

ข้อ ๖ สาขาพรรคที่ได้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใด ให้เรียกชื่อว่า พรรคสหธรรม สาขา..... จังหวัด..... โดยมีชื่ออำเภอและจังหวัดต่อท้าย

ข้อ ๗ พรรคมีแนวนโยบายและแนวทางปฏิบัติตามที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง

ข้อ ๘ พรรคมีหน้าที่ต่อประชาชนอย่างน้อยต่อไปนี้

- (๑) พรรคต้องยึดมั่นในแนวนโยบาย และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม
- (๒) พรรคต้องส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกระดับตามความเหมาะสม
- (๓) พรรคต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมกับพรรคอย่างกว้างขวาง
- (๔) พรรคต้องผลักดันให้รัฐบาลนำนโยบายของพรรคไปปฏิบัติ
- (๕) พรรคต้องตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลอย่างเข้มงวด
- (๖) พรรคต้องเป็นผู้ประสานประโยชน์ เชื่อมโยงระหว่างประชาชนกับรัฐบาล

หมวด ๒

ส่วนที่ ๑

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๙ สมาชิกพรรคสหธรรมมี ๒ ประเภท คือ

- (๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์
- (๒) สมาชิกสามัญ

ข้อ ๑๐ สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่มีอุปการคุณต่อพรรคหรือผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษหรือผู้เชี่ยวชาญที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้เชิญเข้ามาเป็นสมาชิก โดยบุคคลนั้นต้องตอบรับการเชิญเป็นหนังสือและสมัครเป็นสมาชิกพรรคตามข้อบังคับพรรค

ข้อ ๑๑ สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครตามข้อบังคับพรรคและคณะกรรมการบริหารพรรค มีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้

ข้อ ๑๒ สมาชิกสามัญจะบริจากระบบการบำรุงพรรคให้เป็นไปตามความสมัครใจ โดยคณะกรรมการบริหารพรรคจะเชิญชวนเป็นครั้งคราวไป

ข้อ ๑๓ บุคคลที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้มีสิทธิ์เข้าเป็นสมาชิกของพรรค

- (๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิด
  - (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก
  - (๓) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรตหรือนักบวช
  - (๔) ไม่เป็นบุคคลที่ศาลสั่งให้เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ
  - (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดให้โทษและของมีนเมา
  - (๖) เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขของชาติ
- (๗) มีความเลื่อมใสในนโยบายตั้งใจสนับสนุนกิจการของพรรคและปฏิบัติตามข้อบังคับพรรคทุกประการ

ข้อ ๑๔ การสมัครเป็นสมาชิกพรรคสหธรรมให้ผู้สมัครยื่นใบสมัครตามแบบพิมพ์ของพรรคต่อเลขาธิการพรรค หรือต่อประธานสาขาพรรคแล้วให้เลขาธิการพรรคพิจารณาเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคและเมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคอนุมัติให้รับเป็นสมาชิกได้ สมาชิกผู้นั้นจึงจะมีสิทธิได้รับบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๑๕ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าห้าคนและต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย

คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรคแล้วแต่กรณีและให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ เมื่อมีคำคัดค้านดังกล่าวการออกเสียงลงคะแนนของคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อรับหรือไม่รับผู้คัดค้านเป็นสมาชิกให้ออกเสียงโดยลงคะแนนลับ

ข้อ ๑๖ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิกสามัญ โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือว่าถึงที่สุด

ข้อ ๑๗ สมาชิกภาพของสมาชิกพรรคสิ้นสุดลงเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติการเป็นสมาชิกพรรคตามข้อ ๑๓
- (๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้ออก
- (๕) ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยุบหรือเลิกพรรค

ข้อ ๑๘ การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามข้อ ๑๗ (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย มติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคและมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับด้วย แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมิได้มีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่ามติดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๖๕ วรรคสามของรัฐธรรมนูญ สมาชิกผู้นั้นอาจเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัย

ให้หัวหน้าพรรคส่งรายงานหรือเอกสารเกี่ยวกับการมีมติไปยังประธานรัฐสภาและนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่พรรคมีมติ

ข้อ ๑๙ การลาออกจากสมาชิกภาพของพรรคสหธรรมให้ยื่นใบลาออกต่อสำนักงานใหญ่ของพรรค และมีผลเมื่อเจ้าหน้าที่สำนักงานใหญ่พรรค ได้ลงเลขรับหนังสือแล้ว

ส่วนที่ ๒

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิก

ข้อ ๒๐ สมาชิกมีสิทธิดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าร่วมประชุมตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๒) ได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการต่าง ๆ ตามข้อบังคับ
- (๓) เสนอตนเองหรือบุคคลอื่นตัวแทนพรรคในการสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับ
- (๔) มีสิทธิเสนอข้อคิดเห็นส่วนตัวหรืออภิปรายในที่ประชุมพรรคตามวาระในเรื่องการบริหารและการปฏิบัติการอื่น ๆ ของพรรค

(๕) ได้รับเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในพรรค

(๖) ได้รับการช่วยเหลือจากพรรคตามสมควรแล้วแต่กรณี

(๗) เข้าร่วมกิจกรรมที่พรรคจัดขึ้น

ข้อ ๒๑ สมาชิกมีหน้าที่ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง และมติของคณะกรรมการบริหารพรรคแล้วแต่กรณี
- (๒) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกของพรรคทุกระดับ
- (๓) ส่งเสริมกิจกรรมของพรรค เผยแพร่นโยบายและอุดมการณ์ของพรรค
- (๔) รักษาชื่อเสียงและภาพลักษณ์ของพรรค
- (๕) ต้องหมั่นศึกษาหาความรู้และฝึกฝนพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขความผิดพลาดความบกพร่องของตนเอง

ส่วนที่ ๓

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

- ข้อ ๒๒ พรรคต้องมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกดังต่อไปนี้
- (๑) พรรคต้องยึดหลักประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขในการดำเนินงานของพรรค
  - (๒) พรรคต้องปฏิบัติต่อสมาชิกด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค
  - (๓) พรรคต้องให้ความคุ้มครองสมาชิกพรรคและส่งเสริมอาชีพตามสมควร
  - (๔) พรรคต้องจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ และสมานสามัคคีระหว่างมวลสมาชิกทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง

ส่วนที่ ๔

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๓ พรรคจะจัดเตรียมบุคลากรผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญในวิชาการแขนงต่าง ๆ เช่น ผู้เชี่ยวชาญด้านการเมือง การปกครอง การศาสนา สังคม เศรษฐกิจ ฯลฯ โดยจะจัดเป็นชุดหน่วยเคลื่อนที่ออกทำการฝึกอบรมให้ความรู้แก่สมาชิกและประชาชนทั่วไปอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้งตลอดทั้งปี

ข้อ ๒๔ พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง การปกครอง การศาสนา สังคม เศรษฐกิจ ฯลฯ ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างน้อยปีละหกครั้ง

ส่วนที่ ๕

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

ข้อ ๒๕ เพื่อให้สมาชิกพรรคร่วมกันสร้างพรรคสหธรรม ให้เป็นพรรคการเมืองที่มีคุณภาพเป็นที่ศรัทธาและไว้วางใจของปวงชนชาวไทยจึงกำหนดวินัย ดังต่อไปนี้

(๑) สมาชิกพรรคทุกระดับต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรคและไม่ฝักใฝ่ต่อระเบียบข้อบังคับพรรค มติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

(๒) ไม่ใช่ความเป็นสมาชิกของพรรคไปแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวหรือเพื่อบุคคลอื่น โดยขัดต่อกฎหมายของรัฐ การดำเนินกิจกรรมทางต่าง ๆ ตามนโยบายพรรค ต้องเสนอโครงการ/กิจกรรมให้กรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบโดยเสียงข้างมากของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค หากสมาชิกผู้ใดได้กระทำการใดโดยมิได้รับความเห็นชอบดังกล่าว สมาชิกผู้นั้นต้องรับผิดชอบเป็นการส่วนตัว ในความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น

(๓) สมาชิกพรรคต้องไม่โจมตีหรือวิพากษ์วิจารณ์สมาชิกพรรคด้วยกันหรือองค์กรของพรรคต่อบุคคลภายนอกในทางที่เสียหายและบ่อนทำลาย

(๔) สมาชิกพรรคต้องไม่ปกปิดความผิดและไม่ละเลยต่อการแจ้งความผิดของสมาชิกที่ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียของพรรค ทั้งนี้ต้องรีบแจ้งให้กรรมการบริหารพรรคได้รับทราบทันที

(๕) สมาชิกพรรคต้องไม่ฝักใฝ่กฎหมายของรัฐหรือศีลธรรมอันเป็นที่ครหาของบุคคลและวงการทั่วไป

(๖) ผู้ปฏิบัติงานของพรรคไม่พึงนำความลับของพรรคที่ได้มีมติไว้ไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น แม้จะไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อพรรคก็ตาม

(๗) การปฏิบัติหน้าที่ในรัฐสภา ควรคำนึงถึงมติพรรค

ข้อ ๒๖ เพื่อเป็นการส่งเสริมและจรรโลงระบบพรรคการเมืองและทำให้การเมืองมีคุณธรรม สมาชิกพรรคควรได้ยึดถือและปฏิบัติตามจรรยาบรรณทางการเมือง ดังต่อไปนี้

(๑) มีความสำนึกในการเทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

(๒) ประพฤติและดำรงชีพด้วยความมีคุณธรรมและอยู่ในกรอบแห่งกฎหมาย

(๓) ต้องศึกษาและทำความเข้าใจในนโยบายและข้อบังคับพรรค

(๔) มีความกระตือรือร้นในการสร้างองค์กรพรรคให้เติบโตใหญ่ด้วยการเสียสละและให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้อื่นเกี่ยวกับพรรค

(๕) มีจิตสำนึกและรับผิดชอบต่องานตามที่ได้รับมอบหมายจากพรรคอย่างจริงจัง

(๖) ยอมรับการปรับปรุงตัวเองเพื่อก่อให้เกิดความสามัคคีและมีประสิทธิภาพของพรรค

(๗) มีจิตสำนึกในศักดิ์ศรีเกียรติยศชื่อเสียง และวัฒนธรรมของประเทศชาติ และมีความรักชาติเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อสร้างความมั่นคงในเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศ

หมวด ๓

การประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการบริหารพรรคจะต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง แต่ถ้ามีความจำเป็นคณะกรรมการบริหารพรรคจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญพรรคเพิ่มเติมอีกก็ได้

ข้อ ๒๘ ที่ประชุมใหญ่พรรค แบ่งเป็นสองกรณี คือ ถ้าการประชุมใหญ่ มีขึ้นระหว่างที่พรรคกำลังดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรค และจัดหาสมาชิกตามมาตรา ๒๕ แห่ง พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ ที่ประชุมใหญ่พรรค ให้ประกอบด้วยคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกรวมกันไม่น้อยกว่า ๕๐ คน จึงถือเป็นองค์ประชุม แต่หากการประชุมใหญ่พรรคมีขึ้นภายหลัง ครบ ๑๘๐ วัน นับตั้งแต่วันที่นายทะเบียนรับจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง ที่ประชุมใหญ่พรรค ให้ประกอบด้วย

(๑) กรรมการบริหารพรรค

(๒) ผู้แทนสาขาพรรค อันประกอบด้วยประธานสาขาพรรค หรือสมาชิกผู้แทน ซึ่งประธานสาขาพรรค มีหนังสือมอบอำนาจให้เข้าประชุมแทนจำนวน ๑ คน และกรรมการสาขาพรรคอีก ๑ คน รวมสาขาพรรคละ ๒ คน

(๓) สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและรัฐมนตรีในสังกัดของพรรค (ถ้ามี)

(๔) สมาชิกพรรคซึ่งได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรค ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามพรรคหนึ่งมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสาม

ข้อ ๒๙ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมให้รองหัวหน้าพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มาให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดไปทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณีทำหน้าที่แทน

ข้อ ๓๐ การประชุมใหญ่พรรคมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคและกรรมการบริหารพรรค

(๒) กำหนดนโยบายพรรค กำหนดข้อบังคับพรรค หรือแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และกฎหมาย

(๓) พิจารณานุมัติข้อเสนอของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) พิจารณางบดุลของพรรค

(๕) อื่น ๆ ตามที่กฎหมายบัญญัติ

ข้อ ๓๑ การประชุมใหญ่พรรคทุกคราวจะต้องแจ้งให้สมาชิกทราบล่วงหน้าก่อนวันประชุมใหญ่พรรค ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

ข้อ ๓๒ มติของที่ประชุมใหญ่พรรคให้ถือตามเสียงข้างมากของที่ประชุมใหญ่การออกเสียงการออกเสียงเพื่อลงมติในที่ประชุมใหญ่พรรคให้ใช้วิธีการออกเสียงลงคะแนนโดยเปิดเผย

หมวด ๔

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการบริหารพรรค มีจำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน และไม่เกินเก้าสิบคน ซึ่งได้รับเลือกตั้งจากที่ประชุมใหญ่ ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าพรรค

(๒) รองหัวหน้าพรรค

(๓) เลขานุการพรรค

(๔) รองเลขานุการพรรค

(๕) เภรัณูญิกพรรค

(๖) โฆษกพรรค

(๗) กรรมการบริหารอื่น

ข้อ ๓๔ สมาชิกผู้มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการบริหารพรรคต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน ดังนี้

(๑) เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญซึ่งมีอายุไม่น้อยกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์

(๒) มีความเชื่อมั่นศรัทธาต่อแนวทางของพรรค

(๓) เป็นผู้ที่ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมและปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีแก่สังคมได้

ข้อ ๓๕ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่ตามลำดับดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน โดยการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรคต่อที่ประชุมใหญ่พรรค และต้องมีผู้รับรองอย่างน้อยเจ็ดคน

(๒) ให้ที่ประชุมใหญ่พรรคกำหนดจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคตามข้อ ๓๑

(๓) ให้หัวหน้าพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่เสนอชื่อสมาชิกที่เห็นสมควรให้เป็นกรรมการบริหารพรรค ในตำแหน่งต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่โดยคำนึงถึงความอาวุโสทางการเมือง ความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์และการเสียสละให้กับพรรคจำนวนกึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่ ได้กำหนดตาม (๒)

(๔) ให้สมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่เป็นผู้เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่พรรคเลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคในส่วนที่เหลือจนครบจำนวนตามที่ประชุมใหญ่พรรคกำหนด

(๕) สมาชิกที่ได้รับการเสนอชื่อตามข้อ (๑) (๓) และ (๔) จะต้องเป็นสมาชิกที่เข้าร่วมประชุมใหญ่ในครั้งนั้นด้วยและตอบรับการเสนอชื่อดังกล่าวด้วยความยินดี

ข้อ ๓๖ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามนโยบาย ข้อบังคับพรรค และมติของที่ประชุมใหญ่พรรค

(๒) ออกกฎ ระเบียบและจัดตั้งหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติงานให้เป็นไปตามนโยบายพรรค และข้อบังคับพรรค

(๓) กำหนดวิธีการคัดเลือกสมาชิกพรรคเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่น ตลอดจนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง

(๔) พิจารณาจัดสรรเงินเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในส่วนของพรรคและผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรค โดยไม่เกินวงเงินที่คณะกรรมการเลือกตั้งหรือนายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนดดังนี้

(ก) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน โดยจัดสรรเป็นจำนวนรวม ซึ่งพิจารณาตามจำนวนเขตเลือกตั้งที่พรรคยื่นเสนอต่อคณะกรรมการเลือกตั้ง

(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง โดยจัดสรรให้แก่ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคเป็นรายบุคคล

(๕) ควบคุมไม่ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคใช้จ่ายเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกินกว่าวงเงินที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดในการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

(๖) ดำเนินการและปฏิบัติการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งหรือถอดถอนคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ของพรรค คณะผู้บริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรค คณะกรรมการต่าง ๆ ของพรรค คณะกรรมการประสานงาน และคณะอนุกรรมการต่าง ๆ ของพรรค

(๘) อนุมัติและขุดเบิกการจัดตั้งสาขาพรรค

(๙) อำนาจการต่าง ๆ และกระทำการหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเพื่อส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๑๐) กำหนดให้มีการประชุมใหญ่พรรคและรายงานกิจการด้านต่าง ๆ ต่อที่ประชุมใหญ่พรรค

(๑๑) จัดหาทุนและดูแลทรัพย์สินต่าง ๆ ตลอดจนบริหารการเงินและทรัพย์สินหรือผลประโยชน์ อื่นใดของพรรคและสาขาพรรค

(๑๒) พิจารณารับบุคคลเข้าเป็นสมาชิกพรรคและพิจารณาลงโทษสมาชิกพรรค

(๑๓) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ปฏิบัติงานของพรรคในกิจการต่าง ๆ ของพรรคและคณะทำงานเฉพาะกิจทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

(๑๔) จัดตั้งแผนกต่าง ๆ ของพรรคตามสมควรเพื่อดำเนินการตามนโยบายของพรรคและให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่หรือลูกจ้างประจำพรรคหรือชั่วคราว

(๑๕) แต่งตั้งหรือถอดถอนนายทะเบียนของพรรค ผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรค รองโฆษกพรรค ผู้ช่วยเหรัญญิกพรรค รองผู้อำนวยการสำนักงานใหญ่พรรคหรือตำแหน่งอื่นตามที่เห็นสมควร

(๑๖) กำหนดอำนาจหน้าที่ให้กรรมการบริหารพรรคและผู้ปฏิบัติงานของพรรคปฏิบัติ

(๑๗) อำนาจหน้าที่อื่นที่คณะกรรมการบริหารพรรคเห็นสมควร ซึ่งไม่ขัดต่อกฎหมายและกฎระเบียบของพรรค

(๑๘) บริหารการเงิน การบัญชี ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของพรรค และสาขาพรรค ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

- ข้อ ๓๗ กรรมการบริหารพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้
- (๑) หัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่ดังนี้
- (ก) เป็นผู้แทนของพรรคตามกฎหมายและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจการทั้งปวงของพรรค
- (ข) เป็นประธานของคณะกรรมการบริหารพรรคและเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค
- (ค) เป็นผู้เรียกประชุมใหญ่ของพรรคตามความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมใหญ่พรรค ตลอดจนดำเนินการประชุมใหญ่พรรค
- (ง) เป็นผู้เรียกประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการบริหารพรรคกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค และเป็นประธานของที่ประชุมตลอดจนเป็นผู้ดำเนินการประชุมดังกล่าว
- (จ) เป็นผู้ลงนามประกาศ กฎระเบียบ มติของพรรคและคำสั่งพรรค
- (ฉ) มีสิทธิยับยั้งมติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะกรรมการพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีนี้ต้องดำเนินการให้เสร็จภายในเวลาไม่เกินเจ็ดสิบวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ
- (ช) ในกรณีที่ความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมืองให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของพรรคได้โดยความเห็นชอบของกรรมการบริหารพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นและให้ถือว่า การดำเนินการนั้นเป็นมติของพรรค
- (ซ) อำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายและข้อบังคับพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค มีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย
- (๓) เลขาธิการพรรค มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้
- (ก) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงจากหัวหน้าพรรคหรือรองหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ
- (ข) เป็นผู้เสนอรายงานต่อคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและต่อที่ประชุมใหญ่
- (ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคที่ประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรค คณะที่ปรึกษาพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคและที่ประชุมใหญ่พรรค

- (ง) เป็นผู้กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรค
- (๔) รองเลขาธิการพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบงานตามที่เลขาธิการพรรคมอบหมายหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๕) เภรัณยูิกพรรค มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมรายรับ รายจ่ายเงิน บัญชีทรัพย์สินหนี้สิน และงบการเงินของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด
- (๖) โฆษกพรรค มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ
- (ก) แถลงมติที่ประชุมของพรรคและแถลงกิจการต่าง ๆ ของพรรค
- (ข) ประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- (๗) กรรมการบริหารอื่น มีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ ตามที่หัวหน้าพรรคหรือคณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย
- ข้อ ๓๘ วาระการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการบริหารพรรคมีกำหนดคราวละสี่ปี นับแต่วันที่ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติ และเมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกได้อีก
- ข้อ ๓๙ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ
- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสองในสามของจำนวนสมาชิกพรรคในที่ประชุมใหญ่พรรคให้ออก
- (๔) ขาดสมาชิกภาพ
- (๕) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ของกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดให้ออก
- ข้อ ๔๐ คณะกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ
- (๑) กรรมการบริหารพรรคว่างลงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด
- (๒) อยู่ในตำแหน่งครบวาระสี่ปี
- (๓) ที่ประชุมใหญ่พรรคมีมติโดยเสียงข้างมากให้พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ
- (๔) หัวหน้าพรรคลาออกหรือ ว่างลง

ข้อ ๔๑ คณะกรรมการบริหารพรรคซึ่งพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้อยู่ในตำแหน่งต่อไป จนกว่าจะมีการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่ ซึ่งจะต้องจัดให้มีขึ้นภายในเก้าสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ครบวาระหรือนับแต่วันที่กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะโดยเหตุผลอื่น

เมื่อกรรมการบริหารพรรคว่างลง ให้นำที่ประชุมใหญ่พรรคเลือกตั้งเพิ่มเติม เมื่อมีการประชุมใหญ่ พรรคคราวถัดไปและให้อยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลือ

ข้อ ๔๒ เมื่อตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคว่างลง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคแต่งตั้ง กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทนเป็นการชั่วคราว

หากตำแหน่งหัวหน้าพรรคว่างลง ให้คณะกรรมการบริหารพรรคทั้งคณะ สิ้นสุดลงด้วยและ ให้นำรองหัวหน้าพรรคลำดับต้น ทำหน้าที่แทน จนกว่าจะได้กำหนดการประชุมใหญ่พรรคเพื่อเลือกตั้ง คณะกรรมการบริหารพรรคชุดใหม่

ข้อ ๔๓ การลงมติของกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม โดยประธาน ที่ประชุมงดออกเสียง หากคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพื่อชี้ขาด

ข้อ ๔๔ ให้หัวหน้าพรรคหรือผู้ที่หัวหน้าพรรคมอบหมายเป็นผู้เรียกประชุมคณะกรรมการ บริหารพรรคสามเดือนต่อครั้งในหนึ่งปี และถ้าเห็นว่ามีคามจำเป็นจะต้องประชุมก็ให้เรียกประชุม เพิ่มเติมได้หรือกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคหรือ ที่มีอยู่ หนังสือแจ้งให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุม ซึ่งหัวหน้าพรรคจะต้องจัดประชุมภายในเวลา สิบห้าวันนับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องขอ

ส่วนที่ ๒

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๔๕ ให้มีคณะที่ปรึกษาคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานที่ปรึกษาพรรคหนึ่งคน โดยหัวหน้าพรรคเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และให้ประธานที่ปรึกษาพรรคเสนอรายชื่อ คณะที่ปรึกษาไม่เกินสิบคนต่อที่ประชุมเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรครับรอง

ให้หัวหน้าพรรคเสนอแต่งตั้งบุคคลต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคได้อีกสองตำแหน่ง ที่มีความสำคัญต่อพรรค คือ

- (๑) ประธานพรรค เพื่อทำหน้าที่ประธานสมัชชัพรรคในกรณีที่มีการประชุมสมัชชาพรรค
- (๒) ประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค เพื่อทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่หัวหน้าพรรคในกรณีที่หัวหน้าพรรคขอคำแนะนำได้ทุกโอกาส

ให้หัวหน้าพรรคประกาศรายชื่อประธานที่ปรึกษาพรรค ประธานพรรค และประธานที่ปรึกษาหัวหน้าพรรค ในโอกาสที่มีการประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญใหญ่ของพรรคในวาระแรก

ข้อ ๔๖ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรคและคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากลุ่มหนึ่ง มีจำนวนตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษาพรรคนี้ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้อาวุโสของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนทางด้านกิจกรรมแก่พรรค

ข้อ ๔๗ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ได้รับรองขอกจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใด ๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์และให้บรรลุนโยบายแห่งพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหารือภายในพรรคย่อมกระทำได้ภายใต้การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๕

สำนักงานใหญ่

ข้อ ๔๘ สำนักงานใหญ่พรรคเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรคอยู่ในการกำกับดูแลของเลขาธิการพรรค โดยมีผู้อำนวยการพรรคเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๔๙ สำนักงานใหญ่พรรคประกอบด้วยหน่วยงาน ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำงบประมาณ

- (ข) จัดกิจกรรมหาทุน
- (ค) จัดทำบัญชีรับจ่ายเงินของพรรค
- (ง) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง
- (๒) งานด้านประชาสัมพันธ์
  - (ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์สร้างภาพพจน์ที่ดีของพรรค
  - (ข) เสริมสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างมวลสมาชิก
  - (ค) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล
  - (ง) จัดทำแผนประชาสัมพันธ์พรรคทั้งในยามปกติและในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง
- (๓) งานธุรการ
  - (ก) บริการในการจัดพิมพ์ รัับ - ส่งเอกสาร
  - (ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค
  - (ค) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน
  - (ง) ดูแลความสะอาดเรียบร้อยและความปลอดภัยของสำนักงานใหญ่พรรค
 ฝ่ายการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้
- (๑) งานสมาชิก
  - (ก) รับสมัครสมาชิก ทำบัตร จัดเก็บทะเบียนประวัติ
  - (ข) การจัดตั้งสาขาพรรคหรือองค์กรเสริมสร้างพรรค
- (๒) งานกิจการสภา
  - (ก) รวบรวมเรื่องจากการประชุมสภา รัฐสภา และกรรมการ
  - (ข) ติดตามวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร รัฐสภาและผลการประชุมสภาอาเซียนหรือรัฐสภาโลก
  - (ค) จัดทำเอกสารกับคณะกรรมการพรรค และกรรมการรัฐสภาของพรรค
- (๓) งานประสาน
  - (ก) ประสานงานสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค กรรมการบริหารของพรรค
  - (ข) เตรียมเอกสารต่าง ๆ เพื่อตอบโต้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

ฝ่ายวิชาการมีหน้าที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานนโยบายและแผน

- (ก) จัดการประชุมสัมมนาทุกระดับของพรรค
- (ข) จัดทำบันทึกและรายงานการประชุม
- (ค) ประสานส่วนราชการและพรรคการเมืองอื่น ๆ ตลอดจนองค์กรเอกชน
- (ง) จัดทำแผนงานประมาณการเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) งานกฎหมาย

- (ก) ร่างกฎหมาย
- (ข) ติดตามการดำเนินการยกร่างกฎหมายต่าง ๆ
- (ค) งานบริการด้านกฎหมาย

(๓) งานข้อมูล

(ก) เตรียมข้อมูลอภิปรายให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรค ผู้บริหารพรรค
กรรมการบริหารของพรรค กรรมการต่าง ๆ ตลอดจนสมาชิกพรรค

- (ข) จัดทำเอกสารวิชาการต่าง ๆ
- (ค) จัดเก็บข้อมูลจากหน่วยงานของภาครัฐและภาคเอกชน
- (ง) จัดงานห้องสมุดการเมือง
- (จ) จัดระบบบริการข้อมูลแก่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกพรรคและประชาชน

โดยทั่วไปด้วยความรวดเร็ว

หน่วยงานดังกล่าวข้างต้นเลขาธิการพรรคอาจเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้
ตามความจำเป็นของงานที่เข้าสู่พรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

หมวด ๖

ส่วนที่ ๑

สำนักงานสาขาพรรค

ข้อ ๕๐ ให้มีสำนักงานสาขาพรรคเป็นหน่วยงานในการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของพรรค
ในท้องที่ที่พรรคได้จัดตั้งสาขาพรรค โดยอยู่ในการกำกับดูแลของหัวหน้าสำนักงานสาขาพรรค
ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๕๑ สำนักงานสาขาพรรคมีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังนี้

(๑) งานการเงินและบัญชี

(ก) จัดทำบัญชีรับ จ่ายเงินของพรรค

(ข) จัดทำงบประมาณประจำปีของพรรค

(ค) จัดทำงบการเงินตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) งานประชาสัมพันธ์

(ก) เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กิจการสาขาพรรค และให้ความรู้ทางการเมือง

แก่ประชาชนในท้องถิ่น

(ข) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ค) จัดทำโครงการและแผนงานในการดำเนินกิจการของสาขาพรรค

(๓) งานสมาชิก

(ก) รับเรื่องราวร้องทุกข์และติดตามผล

(ข) จัดทำทะเบียนสมาชิกพรรคในท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(ค) ประสานงานกับสำนักงานใหญ่พรรคและสมาชิกพรรคเพื่อดำเนินกิจกรรมของพรรค

(๔) งานธุรการ

(ก) จัดหาวัสดุอุปกรณ์เครื่องใช้สำนักงาน

(ข) อำนวยความสะดวกในกิจการประชุมพรรค

(ค) บริการในการจัดพิมพ์ รับ - ส่งเอกสาร

ส่วนที่ ๒

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๒ แผนและกำหนดระยะเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองในเขตเลือกตั้งใด ให้ขึ้นอยู่กับการศึกษาของคณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาอนุมัติตามความประสงค์ของสมาชิกสามัญ ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ โดยสาขา

ดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคในเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ไม่น้อยกว่ายี่สิบคนขึ้นไป แต่ทั้งนี้ในวาระแรก ต้องไม่น้อยกว่าภาคละหนึ่งสาขาในระยะเวลาที่กำหนดในกฎหมาย

ข้อ ๕๓ การจัดตั้งสาขาให้มีได้ไม่เกินเขตเลือกตั้งละหนึ่งสาขา ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขารวบรวมสมาชิกพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ายี่สิบคนขึ้นไป โดยจัดทำเป็นทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในท้องที่หรือเขตเลือกตั้งนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนง การขอจัดตั้งต่อสำนักงานใหญ่พรรคเพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชี รายชื่อตาม (๑) ไปด้วย

ข้อ ๕๔ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้ท้องที่ได้จัดตั้งสาขาพรรคได้ ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรก ภายในหกสิบวันและเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบ ภายในสิบห้าวันเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมสาขาดังกล่าวต้องมีสมาชิกพรรคใน สาขาพรรคนั้นเข้าประชุมไม่น้อยกว่ายี่สิบคนขึ้นไป

ข้อ ๕๕ เมื่อดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในวาระแรกได้ครบภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา แล้วภายในกำหนดระยะเวลาห้าปีให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาจัดตั้งสาขาพรรคขึ้น อีกภาคละไม่น้อยกว่าหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๖ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกสามัญในสาขาพรรคนั้น จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เกร็ดบัญชีสาขาพรรค
- (๖) โฆษกสาขาพรรค
- (๗) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๕๗ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับวันที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค มีมติ และเมื่อพ้นตำแหน่งตามวาระแล้วมีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๕๘ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรค ตามข้อ ๕๗

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรกแล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับการเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรคจะต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าห้าคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งอยู่ในที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๕๙ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่ได้รับเลือกตั้งตามข้อ ๕๗ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคและพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย งบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดแย้งและแนวทางแก้ไขที่สาขาของพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่เข้ารับสมัครเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขานั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรค เสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสและภายในหกสิบวันนับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๖๐ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่งคณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง หรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค

เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรค หรือรองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ทำหน้าที่แทนในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ มีอำนาจเรียกประชุม

ใหญ่สาขาพรรค เพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายใน ๔๕ วัน นับแต่วันที่คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่ง เพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมือง จะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๑ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๖๑

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๖๒ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนเข้าร่วม ประชุมใหญ่และหากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ ให้มอบหมายให้ รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๓ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแถลงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวันนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

ส่วนที่ ๓

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๔ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุม หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษอีกก็ได้ตามความจำเป็นหรือ ตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรค ทั้งหมดร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็น ที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๕ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้นจึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรค

คนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขธิการพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขธิการพรรคคนใดคนหนึ่งคนใดทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๖ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๔

การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค

ข้อ ๖๗ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคอาจเรียกประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคได้ตามความจำเป็นและให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานประชุมแทน และให้เลขธิการพรรคเป็นเลขธิการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๘ การประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต้องมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม และมติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๕

การประชุมร่วมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรค

ข้อ ๖๙ ในสมัยประชุมรัฐสภา หัวหน้าพรรคหรือเลขธิการพรรคอาจเรียกประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคได้ตามความจำเป็นและให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่ง ทำหน้าที่เป็นประธานประชุมแทน และให้เลขธิการพรรคเป็นเลขธิการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขานุการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๗๐ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๗๑ มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๖

การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๑๒ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ ให้ดำเนินการตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๑๓ การประชุมคณะกรรมการอื่น ๆ จะต้องมีการประชุมในคณะนั้น ๆ มาร่วมประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดในคณะนั้น ๆ จึงจะครบองค์ประชุมและมติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๗

การประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๑๔ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญสาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมวิสามัญอาจจะมีได้เมื่อคณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมหรือเมื่อกรรมการสาขาพรรคจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้นเข้าชื่อร้องขอเป็นหนังสือต่อประธานสาขาพรรคให้มีการประชุมวิสามัญ

หนังสือร้องขอให้ระบุโดยชัดแจ้งว่าประสงค์ให้เรียกประชุมวิสามัญเพื่อพิจารณาเรื่องใดและด้วยเหตุผลเร่งด่วนอย่างไร

เมื่อมีผู้เข้าชื่อร้องขอให้เรียกประชุมวิสามัญตามวรรคแรกให้คณะกรรมการสาขาพรรคเรียกประชุมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือให้เรียกประชุม

คณะกรรมการสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมใหญ่ แต่สำหรับการประชุมใหญ่วิสามัญที่กรรมการสาขาพรรคเข้าชื่อกันขอให้เรียกประชุม ระเบียบวาระให้เป็นไปตามมติของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๑๕ มติของผู้ขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องเสนอต่อประธานสาขาพรรคพร้อมลายมือชื่อของผู้ขอให้เรียกประชุม

ข้อ ๑๖ การประชุมใหญ่สามัญหรือวิสามัญของสาขาพรรค ประกอบด้วยสมาชิกของพรรค ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

(๒) สมาชิกสามัญในเขตท้องที่นั้นที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๗๗ ในการประชุมใหญ่สาขาพรรคต้องมีสมาชิกตามข้อ ๗๖ มาประชุมไม่น้อยกว่า สิบสามคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีที่มีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗๘ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรค ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุม เลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานที่ประชุมและให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขาธิการในที่ประชุม

ข้อ ๗๙ กิจการดังต่อไปนี้ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

(๑) กิจการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองหรือ กฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๒) รับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรค

(๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๐ กำบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกราวให้ประธานสาขาพรรคแจ้ง กำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันโดยให้ระบุ วัน เวลา และสถานที่ ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๘

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๘๑ ให้มีการประชุมกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสี่เดือนต่อครั้ง และประธานสาขาพรรค เป็นผู้กำหนดวัน เวลา หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอ ของกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกว่ากึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุม พิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๘๒ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมโดยให้ ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่เป็นประธาน

ได้ก็ให้รองประธานเป็นประธานในที่ประชุม และให้เลขธิการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าวเลขานุการสาขาไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ก็ให้รองเลขธิการสาขาพรรคทำหน้าที่แทน

ข้อ ๘๓ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๓

การบริหารการเงินและทรัพย์สินและการจัดทำบัญชีของพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๘๔ พรรคและสาขาพรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) รายได้จากค่าบำรุงของสมาชิกพรรค
  - (๒) รายได้จากการบริจาคโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย
  - (๓) รายได้หรือรายรับจากกิจการอื่น ๆ ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย
  - (๔) รายได้จากเงินสนับสนุนที่ได้จากกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมืองโดยรัฐ
- หัวหน้าพรรคต้องจัดให้มีบัญชีแสดงรายรับจากการบริจาคซึ่งต้องมีรายการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ที่อยู่ จำนวนเงิน และรายการทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ของผู้บริจาคทุกราย ในกรณีที่เงินบริจาคผ่านทางสมาชิกให้ระบุชื่อสมาชิกผู้รับการบริจาคด้วย
- (๒) วัน เดือน ปี ที่รับบริจาค
- (๓) ตำแหน่งหลักฐานการรับบริจาค

ในกรณีที่การบริจาคเป็นการให้หรือให้ใช้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่คำนวณเป็นเงินได้ ให้คิดมูลค่าโดยคำนวณตามอัตราค่าเช่าหรือค่าตอบแทนตามปกติในท้องถิ่น หรือค่าของสินค้านั้นก่อน จึงบันทึกลงบัญชี และในกรณีที่ไมอาจคิดมูลค่าได้ให้ระบุรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นนั้นให้ชัดเจนเท่าที่จะกระทำได้

หัวหน้าพรรค กรรมการบริหารพรรค กรรมการสาขาพรรค และสมาชิกพรรคซึ่งได้รับการบริจคนำส่งเข้าบัญชีแสดงรายรับ จากการบริจาคต่อเหรียญพรรคภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับการบริจคนำไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์โดยระบุชื่อเจ้าของบัญชีในนามของพรรค

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคและเหรียญพรรคนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ให้หัวหน้าพรรคแจ้งหมายเลขบัญชีเงินฝากและจำนวนเงินที่เปิดบัญชีของทุกบัญชีพร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์รับรองแก่นายทะเบียนพรรคการเมืองภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้เปิดบัญชี

ข้อ ๘๕ ราชจ่ายของพรรค มีดังต่อไปนี้

(๑) ราชจ่ายปกติที่ต้องจ่ายตามงบประมาณประจำปี

(๒) ราชจ่ายพิเศษซึ่งมิได้กำหนดไว้ในงบประมาณประจำปี

ข้อ ๘๖ งบประมาณประจำปีของพรรค ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายรับ

(๒) งบประมาณราชจ่ายซึ่งแยกออกเป็นประเภทเงินเดือนและค่าจ้าง ค่าตอบแทนค่าใช้จ่าย และค่าวัสดุ ค่าสาธารณูปโภค ค่าครุภัณฑ์และอื่น ๆ

ข้อ ๘๗ ปีงบประมาณและปีการบัญชีของพรรคให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคมและสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ของปีเดียวกัน

ข้อ ๘๘ การรับและการจ่ายเงินของพรรคให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองกำหนดไว้แต่จะต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อข้อบังคับพรรคหรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายและรายรับซึ่งได้รับการจากการสนับสนุนจากรัฐตามข้อ ๘๕ (๔) จะต้องนำเงินจำนวนดังกล่าวไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารพรรคและสาขาพรรค การหาสมาชิกเพิ่ม การใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๘๙ ให้คณะกรรมการบริหารพรรครับผิดชอบการบริหารการเงินและการบัญชีของพรรคและสาขาพรรคให้ถูกต้องตามความจริงโดยให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่โดยหัวหน้าพรรคและสาขาพรรคโดยประธานสาขาพรรคจัดทำบัญชีของพรรคและบัญชีของสาขาพรรค ประกอบด้วย

(ก) บัญชีรายรับแสดงรายได้หรือรายรับและแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย

(ข) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค

(ค) บัญชีแยกประเภท

(ง) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

ให้ประธานสาขาพรรคนำเสนอบัญชีรายรับจากการบริจาคส่งให้สำนักงานใหญ่ภายหลังจากลงรายการแล้วเสร็จโดยพลัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

(๒) การจัดทำบัญชีตาม (๑) ให้จัดทำเป็นงบการเงินเป็นประจำทุกกรอบเดือน โดยงบการเงินต้องประกอบด้วย งบดุล งบรายได้และค่าใช้จ่าย และให้ประธานสาขาพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวพร้อมรับรองความถูกต้องแล้วส่งให้สำนักงานใหญ่พรรคดำเนินการต่อไป

(๓) พรรคต้องจัดทำงบการเงินซึ่งรวมถึงงบการเงินของสาขาพรรคด้วยทุกรอบปีปฏิทิน โดยมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตตรวจสอบและรับรองแล้วต้องเสนอให้ที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติภายในเดือนเมษายนของทุกปี เมื่อที่ประชุมใหญ่ของพรรคอนุมัติแล้วให้หัวหน้าพรรครับรองความถูกต้องแล้วร่วมกับเหรียญพรรคและให้หัวหน้าพรรคส่งงบการเงินดังกล่าวต่อนายทะเบียนพรรคการเมืองภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ที่ประชุมพรรคอนุมัติพร้อมทั้งสำเนาบัญชีตาม (๑)

(๔) ในส่วนที่พรรคได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐ พรรคจะต้องจัดทำรายงานการใช้จ่ายของพรรคในส่วนนี้ทุกรอบปีปฏิทินให้ถูกต้องตามความเป็นจริงและยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งภายในเดือนมีนาคมของปีถัดไป

หมวด ๘

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๕๐ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรคมีสมาชิกสามัญไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๕๑ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๕๐ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคน ทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่ามีมูลให้เสนอข้อมูลพร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

(๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกสามัญไม่เกินกว่าสิบห้าคนเป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๕๒ ในการพิจารณาข้อกล่าวหาสมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๕๓ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลงหัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

(๔) ภาคทัณฑ์สมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าสมาชิกควรได้รับการลงโทษ โดยการลบชื่อสมาชิกผู้ถูกกล่าวหาออกจากทะเบียนให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคถือเป็นอันสิ้นสุด

หมวด ๕

ส่วนที่ ๑

การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๕๔ สมาชิกผู้มีสิทธิได้รับคัดเลือกเป็นตัวแทนของพรรค ในการลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกสภาท้องถิ่นทุกระดับต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน ดังนี้

- (๑) เป็นสมาชิกและมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด
- (๒) ผ่านการอบรมหรือสัมมนาของพรรคในหลักสูตรต่าง ๆ ไม่น้อยกว่าหนึ่งหลักสูตร
- (๓) เป็นผู้ที่ตั้งมั่นอยู่ในศีลธรรมอย่างเคร่งครัดและยึดมั่นอุดมการณ์
- (๔) มีจิตใจพร้อมรับใช้ประชาชน และกล้าต่อสู้เพื่อหยุดยั้งการทุจริตคดโกง

ข้อ ๕๕ สมาชิกที่มีคุณสมบัติตามข้อ ๕๔ มีสิทธิเสนอชื่อตนเองเพื่อขอให้พรรคคัดเลือกเป็นตัวแทนของพรรคโดยยื่นใบสมัครตามแบบที่พรรคกำหนดต่อประธานสาขาพรรค หรือคณะกรรมการบริหารพรรคแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๖ การพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครเลือกตั้ง ให้กรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารพรรค เป็นผู้เสนอความคิดเห็นต่อคณะกรรมการบริหารพรรคเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและให้ที่ประชุมใหญ่พรรคเป็นผู้ชี้ขาด

ส่วนที่ ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการเลือกสมาชิกเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง

ข้อ ๕๗ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้งให้คณะกรรมการบริหารพรรค แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปจำนวน ไม่น้อยกว่าห้าคนเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกสมาชิกพรรคที่เหมาะสมและมีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็น

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งให้ครบตามจำนวนที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๕๘ ในการพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรค เพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรคทั้งแบบสัดส่วนและแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก โดยมีหลักเกณฑ์และวิธีการดังนี้

(๑) ให้สำนักงานใหญ่ของพรรค มีหน้าที่ในการรับสมัครสมาชิกพรรคผู้ประสงค์ที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งในแบบสัดส่วนหรือแบบแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้คณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปพิจารณาคัดเลือกสมาชิกพรรคซึ่งเป็นบุคคลที่มีคุณสมบัติถูกต้องตามกฎหมาย มีความรู้ความสามารถเพื่อส่งเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในนามของพรรค

ข้อ ๕๙ การตัดสินใจของคณะกรรมการอำนวยการเลือกตั้งทั่วไปที่คัดเลือกบุคคลลงสมัครรับเลือกตั้งให้ถือเป็นที่สุด เว้นแต่คณะกรรมการบริหารพรรคจะได้มีมติเป็นอย่างอื่นก็ให้ถือเอาตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคได้มีมติ

ข้อ ๑๐๐ สำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแทนตำแหน่งที่ว่างให้คณะกรรมการบริหารพรรค พิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๐๑ ในการเลือกตั้งคณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้คณะกรรมการสาขาพรรคประจำเขตหรือท้องที่และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคที่ได้รับเลือกตั้งในท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณาแล้วแจ้งให้คณะกรรมการบริหารพรรคได้รับทราบและพิจารณาต่อไป ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่มีการจัดตั้งสาขาพรรคในท้องถิ่นนั้น ให้คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

ส่วนที่ ๓

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและสมาชิกสภาท้องถิ่นของพรรค

ข้อ ๑๐๒ ภายหลังจากเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วไปในแต่ละครั้งให้หัวหน้าพรรคเรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อนเปิดประชุมรัฐสภาครั้งแรกเพื่อกำหนดแนวการดำเนินงานด้านรัฐสภา

ข้อ ๑๐๓ การเสนอหรือรับรองร่างพระราชบัญญัติ ญัตติหรือการเสนอกระทู้เรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือนโยบายพรรคและข้อบังคับพรรค ตลอดจนการอภิปรายลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภาให้เป็นไปตามมติ ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอาจมีมติให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ เว้นแต่มตินั้นจะขัดหรือแย้งกับข้อบังคับพรรคหรือหลักการพื้นฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ข้อ ๑๐๔ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนอื่น ๆ ซึ่งประชาชนเป็นผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งให้ใช้ข้อบังคับหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๐

การแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค

ข้อ ๑๐๕ คณะกรรมการบริหารพรรคเป็นผู้เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค ต่อที่ประชุมใหญ่พรรคหรือสมาชิกมีจำนวนตั้งแต่หนึ่งร้อยคนขึ้นไป เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค โดยยื่นข้อเสนอผ่านหัวหน้าพรรคเพื่อนำเข้าพิจารณาในที่ประชุมใหญ่พรรค

ข้อ ๑๐๖ การออกเสียงลงคะแนนเพื่อแก้ไขเพิ่มเติมนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรคต้องมีเสียงสนับสนุนไม่ต่ำกว่าสองในสามขององค์ประชุมจึงจะกระทำได้

ข้อ ๑๐๗ หากมีปัญหาในการปฏิบัติตามข้อบังคับพรรค ให้คณะกรรมการบริหารพรรค มีอำนาจในการตีความข้อบังคับพรรค โดยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการบริหารพรรค ที่มีอยู่ทั้งหมด

หมวด ๑๑

การยุบเลิกพรรคและการยุบเลิกสาขาพรรค

ข้อ ๑๐๘ โดยที่พรรคสหธรรม มีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างสรรค์ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ให้เป็นผลสำเร็จและสร้างความกินดีอยู่ดี ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน ตราบใดที่ประชาชนยังทุกข์ยากลำบากไม่ได้รับความเป็นธรรมในสังคม โดยเท่าเทียมกันพรรคสหธรรมจะไม่มีทางเลือกตัวเองอย่างเด็ดขาด เว้นแต่จะถูกยุบหรือเลิกพรรค ตามกฎหมาย

ข้อ ๑๐๙ ในกรณีที่ยุบหรือเลิกพรรค ให้ทรัพย์สินของพรรคตกเป็นของสภาอากาศไทย

ข้อ ๑๑๐ การยุบสาขาพรรคให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคสหธรรม

คณะกรรมการบริหารพรรคสหธรรม จำนวน ๑๗ คน

๑. นายอมาโด เค็นหมิน	หัวหน้าพรรค
๒. นางสาวศศิพร เบ็ญอ้าหมาด	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายสมชัย আহมัด	รองหัวหน้าพรรค
๔. นายประวูท กงจันงัก	รองหัวหน้าพรรค
๕. นายสุริย์ ปิติสุริย์	เลขาธิการพรรค
๖. นายสมบุรณ์ พรอินทร์	รองเลขาธิการพรรค
๗. นางสาวดวงรัศมี เรืองสวี่	รองเลขาธิการพรรค
๘. นายยะพา เจะนิ	รองเลขาธิการพรรค
๙. นายอนุชิต ดาราจักร	เหรัญญิกพรรค
๑๐. นายวัชรินทร์ วงศ์เมือง	โฆษกพรรค
๑๑. นายประดุง นามนวน	กรรมการบริหารพรรค
๑๒. นางพัชราภรณ์ ชนะศึก	กรรมการบริหารพรรค
๑๓. นายคลุ้ม ปะสมัน	กรรมการบริหารพรรค
๑๔. นางขนิษฐา เกิดปากแพรก	กรรมการบริหารพรรค
๑๕. นายบุญเทียน บุตรเพ็ง	กรรมการบริหารพรรค
๑๖. นางสาวเมตตา ดาวคำจรัสแสง	กรรมการบริหารพรรค
๑๗. นางสาววลัยพรรณ เกษแก้ว	กรรมการบริหารพรรค
- จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

อภิชาติ สุขัคคานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง